

10.1. Ne

Svátek křtu Páně

Mše svatá v 9.00 v Liběšicích – pro starší

v 10.00 v Liběšicích – pro mladší,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pňetlukách

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

11.1. Po

pondělí 1. týdne v mezidobí

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

12.1. Út

úterý 1. týdne v mezidobí – Den kanonie na Strahově

Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

13.1. St

výročí zjevení Panny Marie ve Filipově

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

14.1. Čt

památka sv. Gotfrida, řeholníka, premonstráta

Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

15.1. Pá

pátek 1. týdne v mezidobí

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

16.1. So

sobotní památka Panny Marie

Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

17.1. Ne

2. neděle v mezidobí

Mše svatá v 9.00 v Liběšicích – pro starší

v 10.00 v Liběšicích – pro mladší,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

pokračuje Tříkrálová sbírka ON-LINE

- V noci z 12. na 13. leden se připomíná každoroční výročí ve Filipově u Jiříkova, kde se v roce 1866 při zjevení Panny Marie zázračně uzdravila nevléčitelně nemocná dívka Magdalena Kade. Stalo se to ve 4 hodiny ráno 13. ledna.
- Za všechny přetížené a vyčerpané zdravotníky bojující s nemocí Covid-19 se v naší diecézi slouží denně mše svaté na různých místech naší diecéze. Na poutním místě v Liběšicích u Žatce bude tuto sobotu 16. ledna v 18 hodin.

Poutníckova

příloha

roč.19, č.2

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Křtem se Ježíš pohroužil do naší situace

(Papež František, 10.1.2021)

Dnes slavíme Křest Páně. Před pár dny jsme se rozloučili s Dítětem Ježíšem, kterého navštívili mudrci, a dnes se s Ním setkáváme jako již s dospělým na březích Jordánu. Liturgie nám umožňuje učinit skok téměř o třicet let, o nichž víme jen jedno: byly to roky skrytého života, který Ježíš strávil v rodině – několik let v Egyptě, kam se utekl jako uprchlík před Herodovým pronásledováním, další léta v Nazaretě, kde se učil Josefovou řemeslu, v poslušnosti rodičům, léta učení a práce. Je zarážející, že jeho pozemský život byl povětšinou všední a nenápadný. Vezměme si, že podle evangelií byla pouze tři léta kázání, zázraků a mnoha dalších věcí. Tři! A všechna další byla léta skrytého života v rodině. To je krásný vzkaz pro nás. Vyjevuje nám velikost každodennosti, důležitost každého životního gesta a okamžiku, i toho nejobyčejnějšího a nejskrytějšího.

Po těchto třiceti letech skrytého života začíná Ježíšův veřejný život. A začíná právě křtem v řece Jordán. Ježíš však je Bůh. Proč se Ježíš nechává křtít? Janův křest byl úkonem pokání, znamením vůle k obrácení, vůle být lepšími, prosbou o odpuštění vlastních hříchů. To Ježíš určitě neměl zapotřebí. Proto se Jan Křtitel zdráhal Jej pokřtít. Ježíš však naléhal. Proč? Protože chtěl být započten spolu s hříšníky. Staví se tedy do řady spolu s nimi a koná stejné gesto. Činí tak stejným způsobem jako lid, jedná stejně jako oni, jak říká jeden liturgický hymnus: „Přistoupil s obnaženou duší a bos“. S obnaženou duší, tedy nic nezakrýváje. Takové je gesto, které Ježíš činí a sestupuje do řeky, aby se pohroužil do naší situace. Výraz křest totiž označuje „ponoření“. První den svojí služby nám Ježíš podává svůj „programový manifest“. Říká nám, že nás nespasí shora, nějakým suverénním rozhodnutím či výkonem moci, dekretem, nikoli. On nás zachraňuje tím, že nám vychází vstříc a bere na sebe naše hříchy. Takto Bůh přemáhá zlo světa: snižuje se a nakládá ho na sebe. To je také způsob, jak můžeme povznášet druhé. Nikoli odsuzováním a prikazováním, co dělat, nýbrž sblížováním, soucitem a sdílením Boží lásky. Blízkost je Božím stylem vůči nám. On sám to řekl Mojžíšovi. Uvědomte si, jaký lid má své bohy tak blízko, jako vy máte mne?! Blízkost je Božím stylem vůči nám.

Po tomto soucitném Ježíšově gestu dochází k něčemu mimořádnému: nebesa se otevrou a zjevuje se Trojice. Duch svatý sestupuje jako holubice (srov. Mk 1,10) a Otec říká Ježíši: »Ty jsi můj milovaný Syn« (v.11). Bůh se zjevuje projevem milosrdenství. Nezapomínejte na to! Bůh se zjevuje projevem milosrdenství, protože taková je Jeho tvář. Ježíš se stává služebníkem hříšníků a je prohlášen za Syna, snižuje se k nám a sestupuje na Něho Duch. Láska volá lásku. To platí také pro nás: v každém služebném gestu, v každém milosrdném skutku, který konáme, zjevuje se Bůh. Bůh klade a nechává spočinout svůj pohled na svět. Totéž platí pro nás.

Avšak ještě dříve než cokoli učiníme, je náš život označen milosrdenstvím, které na nás spočinulo. Byli jsme spaseni, avšak zadarmo. Spása je zdarma. Je to bezplatné gesto Božího milosrdenství vůči nám. Svátostně k tomu dochází v den našeho křtu, avšak také těm, kdo pokřtěni nejsou, se vždy dostává Božího milosrdenství, protože Bůh je tu, čeká. Čeká, až se otevrou brány srdcí. Přibližuje se, dovolím si říci, laská nás svým milosrdenstvím.

Panna Maria, k níž se nyní modlíme, ať nám pomáhá sféřit naši křestní identitu - totiž identitu těch, kdo byli omilostněni - která je základem víry a života.